

СВЕТА МЪЧЕНИЦА АКИЛИНА

В един палестински градец Вивлос живеели някои християни, които от самите апостоли били научени на Закона Господен. Те свято пазели техните наставления и ги предавали на децата си. На един от християните се родила дъщеря, която била кръстена и наречена Акилина. Скоро след това бащата на Акилина се поминал. Майка и с любов се грижела за своята дъщеря и я възпитавала в християнските добродетели. На 10-та си година Акилина останала кръгло сираче.

Тя не забравила поуките на майка си, стараела се да изпълнява волята Божия, твърдо се уповавала на милостта Господня и усърдно се молела на Бога. Между нейните връстници имало много езичници, които се покланяли на идолите. Но техният пример не подействал на Акилина, а напротив, тя се стараела да научи приятелките си и да ги обърне към Бога.

Един от слугите на римския управител чул за християнското настроение на девойката и за влиянието и сред нейните връстнички и донесъл за нея на управителя Волусиан. Той повикал Акилина, която тогава била на 13 години и и заповядал да принесе жертва на боговете, като я заплашвал със жестоки мъчения, ако не изпълни волята му. Акилина отказала и Волусиан започнал да я увещава и заплашва. Акилина не се поддала и управителя заповядал жестоко да бият девойката.

Той и казал: “Къде е твоят Бог, Акилино? Защо Той не идва да те избави?”. А Акилина му отговаряла: “Колкото повече ме мъчиш, толкова повече Христос ще ми даде търпение и сила”. Тогава управителят осъдил Акилина на още мъчения, но това не разколебало твърдостта на младата християнка. Тя усилено се

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

молела Богу. Най-после светата мъченица от изнемощяване паднала на земята. Изнесли я вън от града, като мислили, че е умряла и управителят заповядал да оставят тялото и без погребение.

Изведнъж посреднощ тя чула гласа на ангела да и говори: “Стани и бъди здрава!”. И тя почувствала, че силите и се върнали и че се изцерила от раните си. Започнала да хвали и да благодари на Господа и Го молила скоро да и прати смърт.

Като се върнала в града управителят заповядал да я умъртвят. Когато я отвели на смърт, тя помолила да и дадат време за последна молитва. Като поблагодарила на Господа за всесилната Му помощ, тя тихо починала. Палачът пристъпил да изпълни присъдата, но намерил девойката вече мъртва.

© Жития на светиите. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).